

2016.gada 14.jūlijā

Sapnī es biju aicināts kalpot kādā draudzē pēc daudziem gadiem. Dīvaini, ka es centos apkarināties ar to pašu luterāņu atribūtiku, kādā esmu staigājis 10 gadus. Es izmisīgi centos uzlikt savu amata zīmi – krustu, taču krusta ķēde neturējās kopā. Es gāju sludināt bez amata zīmes.

Nākošajā dienā pēc sludināšanas man bija paredzēts vadīt vasaras nometni. Pamazām sāka ierasties cilvēki. Tie cēla savas teltis un ierīkoja nometni. Es ieraudzīju kādu vīrieti, kurš īpaši dedzīgi cēla savu telti. Viņš to cēla tik dedzīgi, it kā atrašanās šeit būtu viņa dzīvības un nāves jautājums. Es piegāju pie vīra un pajautāju par to, kas pamudināja viņu atbraukt uz nometni? Vīrs atbildēja, ka viņa sieva vakar esot bijusi Dievkalpojumā, kurā es esmu sludinājis. Sieva atbraukusi mājās ļoti nobijusies, tāpēc viņš šodien esot šeit !

Vīra liecība mani uzjautrināja. Es biju pārsteigts! Kas var likt vīram braukt uz manis vadītu nometni, ja es tikai vēl vakar pārbiedēju viņa sievu ?...Šis gadījums bija labs pārsteigums visai nometnes vadībai. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1.Lai kalpotu, nav vajadzīgi īpaši tituli vai amata zīmes.

2.Sludini tā, kā Dievs tevi vada, nevis kā cilvēkiem patīk. Iespējams, ka tas vieniem atnesīs bailes, bet glābšanu citiem !